

Hakkaride Bir Mevsim eseri, geçmiş hayatından hiçbir şey hatırlamayan bir kahramanın gördükleri ve öğrendikleri ile kendini bulma yolculuğunu gözler önüne sermektedir. Kendini sadece bir denizci olarak hatırlayan başkahraman, adını ve yüzünü bile hatırlamamaktadır. Bir düş niteliğinde başlayan hikâye, başkahramanın yabancılar arasında bir yabancıyken köyün bir parçası oldukça hikâye gerçekliğe dönüşmüştür. Bu süreçte ise başkahraman -bir diğer adıyla “O”- Pirkanis köyü için elinden ne geliyorsa onu yapmaya çalışmıştır. Bu anlamda da köyün çocuklarını eğitmeyi hedeflemiştir.

Başkahraman, dillerini bilmediği bu ortamda, bu yerde kendi dilini çocuklara öğretmesi gerekmiştir. Bunu da çocukların kendi dilinde bildiklerini yazmalarını istemiştir ve bu şekilde kültürlerini bilmediği bir ortamda bulunan başkahraman, kendi dilini öğretirken onların dilini de öğrenerek kendini bulmaya çalışmaktadır. Bunun yanında birçok mücadele vermesi gereken başkahraman, öğrencilerinin eğitimi için bilmediği bir şehre, bir kente giderek bilmediği kültürü anlamaya çalışmaktadır. Görüyoruz ki başkahraman, dillerini ve kültürlerini bilmediği insanlara yaklaşıp onlara kendi dilini öğretmeyi amaçlarken onların iç dünyalarına yaklaşıp kendi benliğini ve kişiliğini de bulmaya çalışır.

Tüm bu zorluklara rağmen öğretmen, öğrencilerine çok fazla şey öğretebilmiştir. Birinci ve ikinci sınıftakiler başka bir şey yaparken üçüncü ve dördüncü sınıftakiler tamamen farklı bir şey yapmaktadır ve öğretmen bunu çok başarılı bir şekilde sürdürebilmiştir. Muhtarın hasta çocuklar için öğretmene danışması ve valilikten yardım alması için onunla konuşması, öğretmenin bu köy için öğretmenden çok daha fazla olduğunu ve artık onun da köyün “yerli”lerinden olduğunu göstermekte ve hem kendi hem de toplumun algısı açısından artık ilk geldiği gündeki kişiden çok farklı birisi ve kendini bulmuş bir insan olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bir düş ile başlayan eser, gerçekliğe dönüşmüş ve başkahramanın artık kendisini bulduğu kanaatine vardığı bir noktaya gelmiştir. Çocuklar Dünya’nın döndüğü, bulaşıcı hastalıklardan nasıl korunması gerektiğini ve çok daha fazlasını başkahramandan öğrenmişlerdir ve artık başkahraman bir öğretmenden fazla olarak karşımıza çıkmaktadır. Bununla beraber öğretmen, tüm olumsuzluklara ve çaresizliklere rağmen köyde ve insanlığa olan umuduna asla yitirmemiş birisi olarak eserin sonunda kendini bulmaktadır. Sonucunda köyden ve köyün insanlarından öğrendikleriyle kendini bulmuştur.

M. Kutay